

prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău
Judecător: C. Guzun
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Papov, A. Pahopol, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup”, prin intermediul avocatului Mariana Barașianț, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” împotriva lui Boris Ignat privind repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Boris Ignat privind repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în baza contractului individual de muncă nr. 6 din 01 octombrie 2014, l-a angajat pe Boris Ignat în funcția de diriginte de șantier la obiectul, casa de locuit individuală situată pe adresa str. Renașterii, 32, com. Tohatin, mun. Chișinău. Așadar, în anul 2014, lucrările de construcție s-au desfășurat din 01 octombrie 2014 până la 26 noiembrie 2014, când lucrările au fost sistate, iar contractul individual de muncă fiind suspendat.

Prin urmare, reclamantul arată că, după sistarea lucrărilor, la 29 decembrie 2014, având suspiciuni că pârâtul i-a cauzat daune materiale, a comandat expertiză în construcții, pentru a verifica calitatea lucrărilor efectuate, cât și volumul de materiale utilizate de fapt în construcție, evaluarea lipsurilor de materiale etc. În zilele imediat următoare, la șantier au fost făcute cercetări și măsurări cu echipamente speciale, inclusiv ridicate probe pentru efectuarea analizelor de laborator pentru a stabili volumul de materiale de fapt utilizat în construcție.

În aceste circumstanțe, reclamantul a relatat că, la 13 februarie 2015, a fost emis Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 051, elaborat de către expertul judiciar de categorie superioară Achimov Anatol. Astfel, a fost constatat, că există unele defecte

cauzate de neglijența lucrătorilor și lipsa unei conduceri corespunzătoare din partea dirigintelui de șantier, și anume: este încălcată liniaritatea pereților verticali și orizontali; zidăria de mortar din ciment-nisip este făcută la un raport mai mic decât ar fi necesar, reieșind din proiectul de execuție. Totodată, s-au depistat fisuri și goluri în unele cazuri considerabile; cantitatea și calitatea de beton M200, preparat în condițiile de șantier folosit pentru construcția riglelor (axelor) suplimentare, nu corespunde datelor din proiectul de execuție și normelor în construcție. În aceeași ordine, a fost stabilită lista de materiale deteriorate din vina responsabililor de pe șantier, lista de materiale lipsă, cât și lista de materiale și lucrări suplimentare, ce trebuie executate pentru remedierea neajunsurilor depistate. Deci, din cauza neglijenței pârâtului față de obligațiile sale de serviciu, reclamantul sugerează că i-a fost cauzat prejudiciu prin efectuarea lucrărilor de construcție necalitative, deteriorarea mai multor material, staționarea în surplus a echipamentelor pentru construcții etc.

Consideră reclamantul că toate cheltuielile pentru remediere urmează a fi încasate de la pârât, odată ce acesta a fost angajat pentru dirijarea și purtarea răspunderii pentru calitatea lucrărilor, eficiența utilizării materialelor și echipamentelor necesare.

În dezvoltarea poziției sale, Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” a comunicat că a dispus inițierea anchetei de serviciu în privința pârâtului pentru stabilirea tuturor circumstanțelor, fiind prelungită până la 16 martie 2015. Boris Ignat a fost invitat pentru a luat cunoștință cu Raportul și de a prezenta explicațiile scrise, prin înștiințarea nr. 006 din 16 februarie 2015. Respectiv, la 26 februarie 2015, pârâtul s-a prezentat, dar a refuzat categoric să prezinte explicații scrise, fapt consemnat în procesul – verbal nr. 006.

Astfel, a fost indicat că, la 16 martie 2015, a fost finalizată ancheta de serviciu și prin procesul-verbal privind rezultatele anchetei de serviciu, s-a stabilit: a) necesitatea de remediere a deficiențelor la lucrările efectuate depistate în sumă de 21 516,80 lei, precum și încasarea acestei sume de la persoanele responsabile, în special de la dirigințele de șantier; b) existența cheltuielilor nejustificate în mărime de 11 235 lei.

Suplimentar, reclamantul pretinde că, potrivit planului calendaristic, pentru betonarea pereților din subsol cu piatră but sau beton ciclopia era necesar pentru o perioadă de 5 zile, iar pentru rigle (centură) de beton și planșeu cota 0.000 - 9 zile. În total, termenul de locațiune a cofrajului constituie 14 zile calendaristice. Realmente, în conformitate cu Evidența lucrărilor la șantier, prezentate de către pârât, lucrările sus menționate s-au desfășurat pe perioada 22 octombrie 2014 – 10 noiembrie 2014. Deci, perioada locațiunii cofrajului de facto a constituit 18 zile. Motivele pentru care lucrările s-au efectuat cu întârziere sunt următoarele: zilele de întârziere se datorează faptului că lucrătorii au montat greșit cofrajul de câteva ori și au fost nevoiți să-l demonteze de câteva ori pentru repararea greșelii; pârâtul nu s-a prezentat la locul de muncă pentru a supraveghea procesul de montare a cofrajului, cu toate că a fost contactat de administrația întreprinderii de mai multe ori și știa despre situația creată.

În această ordine de idei, achitarea prețului pentru această unealtă încă pentru 3 zile suplimentare reprezintă cheltuieli nejustificate pentru companie, care a avut de suferit ca rezultat al neglijenței și neexecutării obligațiilor sale de către Boris Ignat. Relativ la cele relatate, se susține că prețul de locațiune era 468 lei/zi, iar costul pentru

reținerea acestuia pentru 3 zile constituie 404 lei. De asemenea, la 24 noiembrie 2014, pârâtul a solicitat aducerea cofrajelor pentru 21 coloane, planșeu și centura cota + 2900, deși condițiile meteo nu erau favorabile pentru așa tip de lucrări și, respectiv, administratorul societății reclamante 1-a atenționat pe pârât despre acest fapt, însă ultimul oricum a insistat. Din acest considerent, la 25 noiembrie 2014, au fost aduse cofrajele solicitate, achitând locațiunea, transportarea și alte cheltuieli aferente în sumă totală de 5 576 lei. Uneltele descrise nu au fost montate, deoarece pârâtul iarăși nu a fost prezent pe șantier și lucrătorii au refuzat să-1 monteze fără să fie ghidați de ultimul. Așadar, la 26 noiembrie 2014, inclusiv în baza propunerii pârâtului, lucrările de construcție au fost suspendate, iar la 27 noiembrie 2014, cofrajele au fost restituite.

În acest sens, reclamanta pretinde că a suferit alte cheltuieli nejustificate în sumă de 5 576 lei, iar suma totală era de 6 980,00 lei. La fel, conform datelor Raportului nr. 051 la volum de lucrări efectuate până la momentul expertizei trebuiau să fie utilizate 12,500 t. de nisip, dar s-au utilizat 14,00 t., ceea ce arată utilizarea nejustificată a materialelor de construcție. Această împrejurare a adus un prejudiciu material întreprinderii în sumă de 255 lei.

Totodată, cheltuielile de efectuare a expertizei tehnico - științifice în mărime de 4 000 lei, urmează a fi încasate de la pârât, având în vedere că anume comportamentul său și neexecutarea de către pârât a obligațiilor sale au servit drept motiv pentru efectuarea acesteia.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup”, încasarea de la Boris Ignat a prejudiciului în mărime de 21 516,81 lei, în calitate de remediere a lucrărilor necalitative, precum și sumele de 6980 lei pentru arenda nejustificată a cofrajelor și 255 lei pentru utilizarea nejustificată a nisipului.

În același timp, a cerut încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în cuantum de 4 000 lei.

La 20 noiembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” a depus cerere de extindere a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7 000 lei. (f. d. 88 – 89)

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016, a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 146, 150 – 154)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016. (f. d. 178 – 185)

La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că pretenția de încasare de la Boris Ignat a sumei de 6 980 lei, este una nefondată, atât timp cât, din conținutul raportul de constatare tehnico – științifică nr. 051 din 13 februarie 2015, s-a constatat că toată construcția corespunde cerințelor de calitate, iar locațiunea cofrajelor constituie niște pierderi inerente procesului de producție, care se încadrează în limitele prevăzute de normele de tehnologice și de legislația în domeniul construcțiilor. Mai mult ca atât, a fost stabilit că nu a fost întocmit dintre reclamant și pârât nici un act de primire – predare a materialelor de construcții, ce-ar demonstra transmiterea acestora spre păstrare/utilizare lui Boris Ignat. (f. d. 184)

Totodată, Colegiul civil a conchis că cerința privind remedierea lucrărilor de construcție în mărime de 21 516, 80 lei nu reprezintă un prejudiciu efectiv, real și actual cauzat companiei reclamante. (f. d. 184)

Cât privește cerințele referitoare la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în valoare de 4 000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 7 000 lei, instanța de fond a considerat că sunt neîntemeiate.

La 31 octombrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat pentru cunoștință copia deciziei integrale din 12 octombrie în adresa participanților la proces. (f. d. 186)

La 17 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup”, prin intermediul avocatului Mariana Barașianț, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel 12 octombrie 2016 și hotărârii primei instanțe din 19 aprilie 2016, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea.

Cererea de recurs a fost timbrată cu taxa de stat în mărime de 492 lei. (f. d. 189)

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul afirmă că în speță nu este aplicabil art. 334 alin. (2) Codul muncii, dar dispozițiile art. 338 alin. (2), întrucât Boris Ignat a fost șeful subdiviziunii de șantier de lucru din str. Renașterii, 32, com. Tohatin și avea obligația legală de a controla și administra efectuarea lucrărilor de construcție.

Consideră că prejudiciul suportat a fost unul efectiv, real, cert, actual și direct, or anume din cauză că intimatul nu și-a executat obligațiile sale, a fost obligat să remedieze lucrările executate necalitativ. În același timp, recurentul pretinde că utilizarea irațională a nisipului nu constituie pierderi inerente procesului de producție.

La 08 februarie 2016, în conformitate art. 439 alin. (2) CPC, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs în adresa lui Boris Ignat cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. Corespunzător, în cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. (f. d. 190)

La 09 martie 2017, intimatul a formulat referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia, ca fiind inadmisibil.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 CPC, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” la 17 ianuarie 2017 este depus în termen, deoarece la materialele dosarului a fost anexat plicul, prin care a fost expediată decizia contestată, datat cu 22 noiembrie 2016 (f. d. 195 – 196). Astfel, se acceptă poziția recurentului privind recepționarea hotărârii judecătorești la 23 noiembrie 2016 (f. d. 190)

Concomitent, materialele cauzei, atestă că recursul nu a fost examinat anterior, iar, conform art. 430 CPC, a fost intentat de persoană îndreptățită să-l declare, fiind împuternicită prin mandatul nr. 1051109 (f. d. 165).

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC a temeiurilor invocate în recurs, dar având în vedere și poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, pentru considerentele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă. Completul apreciază că prin reluarea criticilor deja cenzurate de instanța de apel, recurenta tinde să obțină o nouă verificare a susținerilor sale, cu toate că legea recunoaște doar dublul grad de jurisdicție și căile extraordinare de atac, iar nu și al treilea grad devolutiv.

Un raționament suplimentar al instanței în susținerea poziției sale, constă în împrejurarea că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Mariana Barașianț (f. d. 165), persoană abilitată și calificată, conform legii, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, pe baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) CPC și interpretarea acestuia de Curtea Supremă de Justiție, care este una suficient de clară și coerentă. (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Affaire Trevisanato împotriva Italiei*, 16 decembrie 2016, § 45 și „*Levages Prestations Services împotriva Franței*, § 42)

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

De altfel, având în vedere cele menționate în combinație cu dreptul la un recurs, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a precizat că aceste întrebări sunt în primul rând chestiuni de reglementare în drept intern și, este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip. (*a se vedea*, de exemplu Doorson împotriva Olanda, rapoarte de hotărâri și decizii 1996-II, 26 martie 1996, § 67 și *Kukkonen împotriva Finlandei (nr. 2)*, pct. 25,).

La acest capitol, instanța reține că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce-ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Astfel, acesta nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică este lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din deciziile judecătorești contestate, fiind neglijate în mod clar exigențele art. 432 alin. (1) – (4) CPC. (*a se vedea, inter alia*, Valentin Gorizdra împotriva Republicii Moldova, nr. 53180/99 sau BURG și alții împotriva Franței (decembrie), CEDO 2003-II, nr. 34.763/02)

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere argumentele prezentate de recurent și faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup” nu ridică probleme de drept și urmează a fi considerat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Industrial Construct Grup”, prin intermediul avocatului Mariana Barașianț.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova